

РЕШЕНИЕ

№ 5726

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9443** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК във вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Ж. Б. К., действаща лично и със съгласието на законните си представители Б. С. К. и Е. Л. Д.-К., чрез пълномощника адв. Р., против Решение № ППН-01-477/2021 от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

С оспореното решение КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-447(2021)#2 от 10.09.2021 г., подадена от Ж. Б. К. – непълнолетна, действаща със съгласието на своите родители Б. С. К. и Е. Д. - К., срещу Национална агенция за приходите, ЕИК[ЕИК] – администратор на лични данни, за неоснователна.

С жалбата са наведени възражения за незаконосъобразност на акта. Сочи се, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като в проведеното на 27.07.2022 г. заседание родителите на жалбоподателката Б. С. К. и Е. Л. Д. са допуснати единствено като наблюдатели, без право да вземат становище и да правят искания. Твърди се, че неправилно административният орган е приел, че за Националната агенция за приходите (НАП) е било налице правно основание да обработи личните данни и да ги предостави на трети лица без съгласието на оспорващия. Подробни съображения са изложени във връзка с извършеното обработване на лични данни от НАП. С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, чрез упълномощен представител, изразява становище за нередовност и недопустимост на жалбата. Алтернативно, счита

жалбата за изцяло неоснователна. Претендира присъждане на разноските по делото. Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., уведомена съобразно определението на съда от 31.05.2023 г. за образуваното съдебно производство и насроченото открито съдебно заседание, не изразява становище по жалбата и не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, а и се установява от представените писмени доказателства, че КЗЛД е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-447(2021)#2 от 10.09.2021 г., депозирана от Ж. Б. К. - непълнолетна, действаща със съгласието на родителите си, срещу Национална агенция за приходите, с предмет: неправомерно предоставяне/разпространение на лични данни – ЕГН, на трети лица / банкови институции/, с подадени към тях искания по повод ревизия, а именно: „Алианц Банк България“ АД; „Българо - американска кредитна банка“ АД; „Банка ДСК“ АД; „ИНГ Банк Н.В. - клон С.“; „Интернешънъл Асет Банк“ АД; „Първа инвестиционна банка“ АД; „Прокредитбанк“ ЕАД; „Българска банка за развитие“ АД; „Райфайзенбанк“ ЕАД; „Те –Д. З. Банкась – клон С.“; „Тексим банк“ АД; „Ти Би Ай Банк“ ЕАД; „Токуда банк“ АД; „Търговска банка“ АД; „Уникредит Булбанк“ АД; „Централна кооперативна банка“ АД; „Юробанк България“; „Експресбанк“ АД; „Обединена Българска Банка“ АД; „Общинска банка“ АД; „Инвестбанк“ АД; „Б. П. С.А.“ – клон С.; „Ситибанк Европа“ АД. В жалбата е посочено, че за твърдяното нарушение жалбоподателката е узнала на 02.06.2021 г.

С решение от проведено на 18.05.2022 г. заседание на КЗЛД, обективизирано в протокол № 21/2022 г., е прието становището на Дирекция „Правни производства и надзор“ и жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочена за разглеждане по същество в открито заседание.

На 27.07.2022 г. е проведено заседание на КЗЛД, на което жалба с рег. № ППН-01-447(2021)#2 от 10.09.2021 г. е разгледана по същество, като е дадена възможност на страните да вземат становища. Предложен е проект на решение, като е определен срок за изготвянето му до 26.08.2022 г.

Последвало е постановяване на оспорваното в настоящото производство Решение № ППН-01-477/30.08.2022 г., с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-447(2021)#2 от 10.09.2021 г., подадена от Ж. Б. К. – непълнолетна, действаща със съгласието на своите родители Б. С. К. и Е. Д. К., срещу Национална агенция за приходите, ЕИК[ЕИК] – администратор на лични данни, за неоснователна.

Комисията е приела, че процесната обработка на данните е извършена съобразно принципа на законосъобразността по чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679. Изложени са мотиви, че в разглеждания случай се касае за наличие на условие за обработване на личните данни по чл. 6, § 1, буква д) от Регламента, като обработването е необходимо за упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора на лични данни. Този извод за законосъобразност е направен с оглед обстоятелството, че НАП е обработила оспорените данни на Ж. К. по повод извършваната проверка и ревизия на Б. К., т.е., в качеството ѝ на свързано лице с физическото лице, обект на проверката и ревизията, по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК при извършване на насрещна проверка по чл. 45, ал. 1 ДОПК. Решението на КЗЛД е прието единодушно, при присъствали трима членове на комисията.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, който въпрос е разрешен с определение № 3071 от 23.03.2023 г., постановено по адм. д. № 435/2023 г. по описа на Върховния административен съд, Пето отд., срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Комисията за защита на личните данни, предвид правомощията ѝ по чл.38, ал.3 и ал.4 от ЗЗЛД да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон.

Прието е при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването. За приемане на оспореното решение са гласували трима от членовете на комисията със „за“, следователно е формирано мнозинство и решението е валидно взето.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити.

Съдът приема за неоснователно възражението на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила във връзка с недопускането на родителите ѝ като процесуални представители в проведеното на 27.07.2022 г. заседание. Видно е от представената от органа административна преписка, че Ж. К. е упълномощила адв. Р. Р. и адв. В. Т.. На проведеното заседание се е явила упълномощената адв. Р., като явилите се родители на жалбоподателката са допуснати да присъстват на заседанието, с оглед факта, че заседанията на комисията са публични. За проведеното открито заседание страните са редовно уведомени, като са им указани възможностите за достъп до материалите по преписката. Осигурено им е правото да участват в производството, да правят доказателствени искания и да представят доказателства, както и да вземат становище по направените от съответната страна възражения и депозираните от нея доказателства.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на лични данни. С оглед събраните в производството пред административния орган доказателства, комисията законосъобразно и правилно

е приела, че жалбата се явява неоснователна, тъй като в процесния случай обработката на данните е извършена съобразно принципа на законосъобразността по чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като по преписката е установено и доказано наличие на валидно условие за законосъобразност по чл. 6, § 1 от Регламента, а именно по чл. 6, § 1, буква д) от Регламента - обработването е необходимо за упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора на лични данни - Национална агенция за приходите, по повод извършвана проверка и ревизия на Б. К., доколкото жалбоподателката се явява свързано по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК лице с физическото лице – обект на проверката и ревизията. При това положение съдът намира, че решението на КЗЛД е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби.

Настоящият съдебен състав не установи и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. Комисията за защита на личните данни, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, поради което следва да ѝ се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен от съда в съответствие с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ЗПрП.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София – град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Б. К. срещу Решение № ППН-01-477/2021 г. от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Ж. Б. К. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: